

PROTOKÓŁ

37
77

Kartuska, dnia 5 listopada 1949 r. Sędzia Mjr. Irena Skowronek
 , działając na zasadzie Dekretu z dnia 10 XI. 1945 r.
 (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 293) o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach
 Badania Zbrodni niemieckich w Polsce, jako członek Głównej Komisji, prze-
 słuchał w trybie art. 255 w związku z art. 107, 115 Kodeksu Postępo-
 wania Karnego niżej wymienioną osobę, która zeznała co następuje:

Nazywam się

Imię i nazwisko: Franciszek Czernecki

Data i miejsce urodzenia: 8.9.1890 w Dąbrowie ps. Kutno

Imiona rodziców: Antoni i Elżbieta z d. Kucharska

Zawód ojca: robotnik

Dyspol. państwa i nar.: polska

Nauki: republiko - kult.

Niveau: średnie

Zawód:

mechanik precyzyjny w Zak. Tech. Ciepl.-Politek.

Miejsce zamieszkania: Nowowiejska 22

Kariera:

Wybuch powstania warszawskiego 1944 roku zastał mnie w Zakładzie Techniki Cieplnej w Politechnice Warszawskiej. Do dnia 19-tego sierpnia 1944 roku cała Politechnika była w rękach powstańczych. Był to 161 pluton pancerny pod dowództwem majora "Antoniego". Zakład Techniki znajdowała się jedna kompania pod dowództwem por. "Hagusa", a od strony al. Niepodległości druga kompania pod dowództwem por. "Bopp'a". W nocy z dnia 18-go na 19-go sierpnia 1944 roku desant podr. 4-tej, Niemcy z Kraftkampfgruppe - obecnego M.O.N. 14-tej Nadrenijskiej Dywizji Pancernej, przeprowadziły atak od strony al. Niepodległości. (Wiem stąd, że była to Dywizja 4-ta, gdyż ustąpiła to, gdy urosła żołnierzy niemieckiego do generała, w chwilę gdy urosła i uroszowała.) Atak rozpoczęł się na budynku aerodynamicznego (który posiadał tylko szkielet orientacyjny i nieznane struktury kierun-

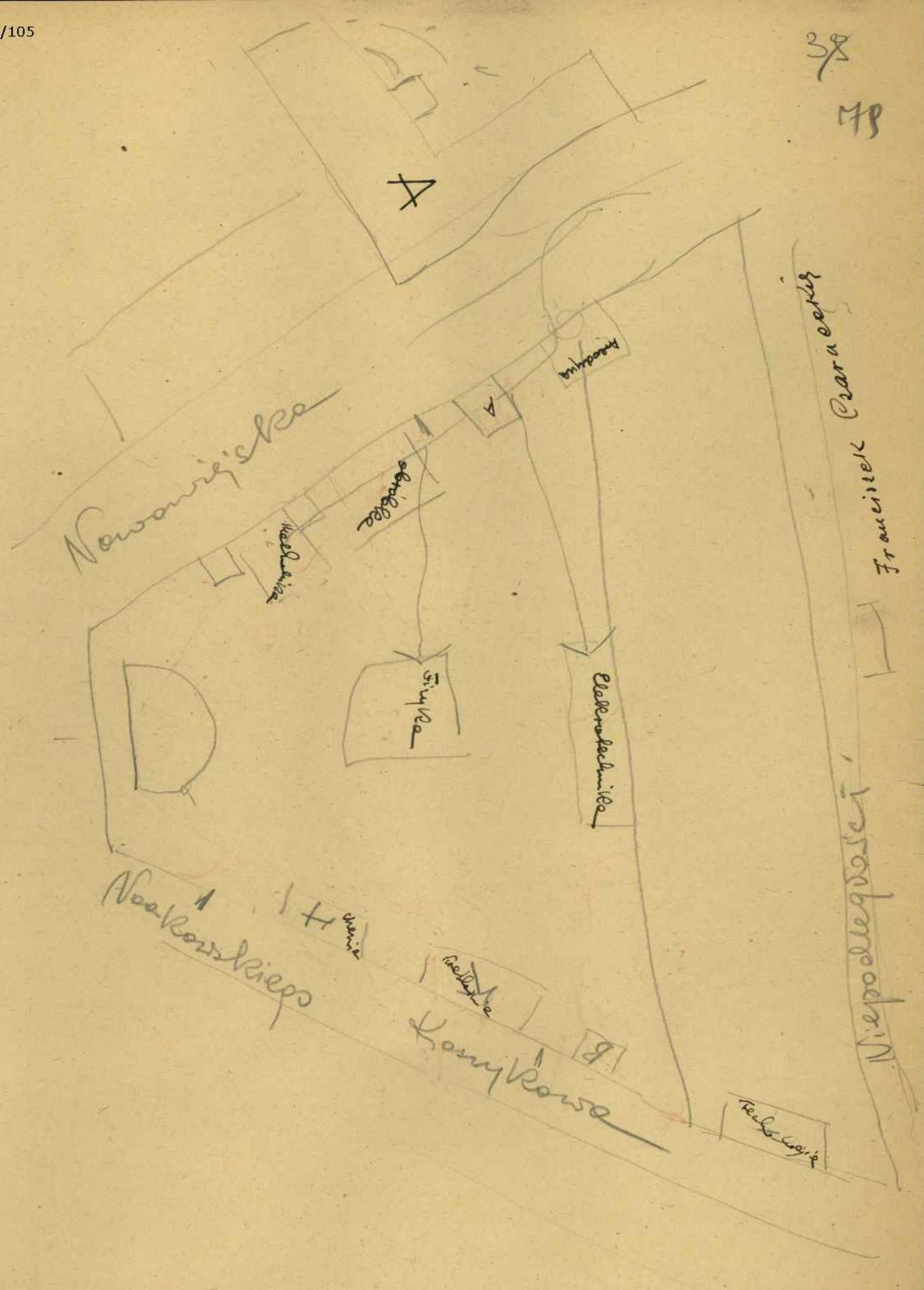
Ipn gk 182/105
48
ni ataku.) Następnie został zaatakowany budynek "A", "Obrońca", "Mechanika". Z budynku "A" uderzona na "budynek Elektrotechniki, a z "Obrońcy" na "Firmy". Z budynku "mechaniki" wycofali się powstańcy do budynku "chemii", a stąd ew. na ul. Noakowskiego, część do górnego quaczu, gdzie trwali do wieczora dnia 19-tego sierpnia. Następnie wycofali się i stąd takie na Noakowskiego. Z tych powstańców, którzy się wycofali ostatni mogły bliższe informacji udzielić: Hencel zau. Hawelska 19, Tadeusz Sieckanski zau. Piaskowa 14.

Z budynku "A" z pianiwy zostało wyciągnięte około 40 osób. Młodzy mężczyźni znajdowaniem się ja z żoną Anielą i córką Alicją, profesorowie: Hubert, Grabowski, Hojno, Broszko. Prof. Hojno) Żołnierze niemieccy, w których wojownicy bijani ustawnili ues przy ścianie budynku "A" z której stron staty wycelowane ues na głowę mieszkańców. Żołnierze zaczęli ues grabić, gdy w tej chwili uderzili nad nadzór oficer. Wówczas prof. Hojno wykrymował oficerowi, że my jesteśmy grupą ludności cywilnej, że w grupie naszej znajdują się profesorowie, asystenci i pracownicy politechniki wer z rodzinami. Oficer, który jasne się okazało, sam był takim profesorem, rokaren jednym z żołnierzy odpowiadając ues do Kraftherrparku, generała Niemiedzki i żonowie z żołnierzem ~~z wyjazdem~~ powiedział naszej dywizji zdobywającej Politechnikę, a następnie stąd dostaliśmy się do domu Akademickiego przy gl. Narutowicza. Przez 5 dni wraz z innymi uczestnikami byliśmy zatrudnieni przy paleniu ciał leżących na ulicach w okolicy placu Narutowicza. Moja rodzina zas i w ogóle cała moja grupa, z której zostałem wyprowadzony z politechniki, po raz pierwszy 5-ciu uczonym zatrudnionym (do takiej samej pracy, jak ja, została tego samego dnia t. j. 19-го sierpnia 1944 roku oddana portowana do Pruszkowa, do kąd ja zostałem)

Szkiec orientacyjny terytorium Państwa Wschodniego

Ipn gk 182/105

38
48

-3-

się po upływie 5-ciu dni.

Po powrocie po powstaniu do Warszawy, dowiedzia-³⁸
łem się od Bronisławy Zielińskiej, pracownicy po-
litechniki w czasie technologii, że ludność zabra-
na z czasu aerodynamiczki, została przeprowadzo-
na do Kroftorparku. Tu oddzielono mężczyzn od
kobiet. Kobietom Racone ich do Pruszkowa. Mężczyzn
zatrzymano. Po powstaniu zatrzymany rodzinę zatrzy-
miali, ciasta ich leżące w dole i przyzyspane cien-
ką warstwą ziemi. W tej wycieczce z dnia
19-tego sierpnia 1944 roku zginęło 8 mężczyzn:

Bogusiewski, Hołowiak z synem - pracownicy tramwai
miejskich, Stanisław i Witold z synem Zielińscy
byli pracownicy instytutu lotniczego, Grelak - nowy
instytut lotniczego - aerodynamiczki dr siejnej. Jedne-
go z zabitych narwińska nie znau. Druż mążczyzn
będących takie w czasie aerodynamiczki ocalił w
tym sposob, ie się ukrýli: prof. polit. Gdańskiej Wyższej,
i asystent inż. Antoniuk.

Na tym protokół zakończono i oderwano.

Protokołowała:

Teresa Zoll

Franciszek Brzezicki

afł. n. J. Skrzemiel

38
80